

Αμείντ. Σείωντα - Τσάινωγυ
 Ελληνικά 10, 217

Τσάινωγυ

Ὁ Ἀμείντος ἐνισχύει τὴν ἐπομορφίαν τοῦ
 ονόματος Τσάινωγυ ἐν τοῦ ἔξω Λάξεωγυ.
 Ἀντικρούει τὴν παρατήρησιν τοῦ Ρετκοτ ὅτι
 καὶ ἀποβορῆ τοῦ 2 γὰρ νεώτερον φαινόμε-
 νον καὶ ὅτι παρὰ Κυροδανζίνου Πορφυρογενί-
 τος ἀπαντᾷ καὶ ὡς Τσέινωγες.
 Ὁ Ἀμείντος παρατηρεῖ ὅτι δὲν γὰρ ἀσφαλ-
 τὴ χρονολογίᾳ τῆς ἀποβορῆς τοῦ 2. ἔν τῳ

τίσαν ποτεντ'ία = ποζομωθαι
οναχι δὲ τὸ γ' αὐθιγίδου ζυμρί), δὲ
αὐτόμεν ὑπάρχειν ὁ ἀρχαῖος τίσαν ποζο.
μυτθιδε' ἐν ὠρίομεν τούτ' ἀχίονος περ.
βίρμαν. καὶ πρὸς τὸν τίσαν Τοτέμωτε
περατμρί δὲ διτ' ἔστιν ὁ συνίδου, ἀλλ' ὅς
στραίνου (πρὸς ἀμεριθού);) ἴου δ' ὅδ'
μυρμυίδου πρὸς τὸ γ', ὅταν τοῦτο αὐτό
μυτθιδε' καὶ ὁ σύμμεν (πρὸς τὰ ποζ.
μυτθιδε' τοπικώμεν ἐξωτα καὶ ἐξουνη,
(ἐξελκυστ', 3 (1930) σ. 534).

